

ALLERZIELEN

OM GEEN MENS TE VERGETEN

UUR VAN GEDENKEN & TROOST

Amersfoortse Zwaan

4 november 2023

Een dag om te gedenken

Natuurlijk denk je op allerlei momenten aan de mensen die je mist. Herinneringen met een glimlach, met weemoed of heftig verdriet. Maar het leven gaat door, en niet altijd gun je jezelf de tijd om rustig je gedachten te laten gaan.

De kerk heeft rond het jaar 1000 de eerste dagen van november aangewezen als gedenkdagen. Zulke vaste dagen helpen je om wèl de tijd te nemen, om bewust even stil te staan bij de doden die we missen en bij ons eigen leven, omdat we ook door hen zijn geworden wie we zijn. Daarom kan gedenken tot zegen worden, kan ook verdriet ons goed doen, omdat we onze levensweg in dankbaarheid en met hernieuwde kracht en toewijding vervolgen.

U wordt straks uitgenodigd om een kaars aan te steken voor de mensen die u in stilte wilt gedenken. Als u de namen van mensen die u wilt gedenken hardop wilt laten noemen, schrijf ze dan op een briefje en leg dat in de schaal. Door het noemen van de namen van de mensen die we in ons hart meedragen weten we ons verbonden met wie ons voorgingen. Zij leerden ons geloof, hoop en liefde.

Johann Sebastian Bach schreef zijn Motet Komm, Jesu, komm (BWV 229) op een tekst van Paul Thymich, ter gelegenheid van een rouwplechtigheid. Het stuk werd voor het eerst uitgevoerd op 26 maart 1730

muziek: Cees-Willem van Vliet (piano)
Vocaal Ensemble o.l.v. Richard Vos

teksten: Diederiek van Loo
Dion van Lambalgen

Alle bijeenkomsten in de Amersfoortse Zwaan zijn vrij toegankelijk. We waarderen het zeer als u door uw bijdrage bij de collecte bij de uitgang (of via de QR code) ons in staat stelt deze bijeenkomsten te blijven organiseren.

Het luiden van de klok

Muziek 'Für Alina' (1976), Arvo Pärt (b. 1935)

Welkom

Gedicht *Huizen*

*Een huis is meer het uitzicht
dan de ramen, meer de kamers
dan de muren, meer beschutting
dan het dak boven je hoofd.*

*Een huis is wat er overblijft
wanneer je alles wat hierboven
staat voorzichtig weghaalt*

*Een huis is een lantaarn
waar licht naar binnen valt
om in het donker aan te gaan*

*Een huis is je leven
dat ergens wordt geleefd
in een straat die je samen
met de burens maakt.*

Ingmar Heytze

Lezing uit het Evangelie naar Johannes (hoofdstuk 14, vss 1-6)

Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op Mij.
In het huis van mijn Vader zijn veel kamers;
zou Ik anders gezegd hebben dat Ik een plaats voor jullie gereed zal maken?
Wanneer Ik een plaats voor jullie gereedgemaakt heb, kom Ik terug.
Dan zal Ik jullie met me meenemen, en dan zullen jullie zijn waar Ik ben.
Jullie kennen de weg naar waar Ik heen ga.'

Toen zei Tomas: 'Wij weten niet eens waar U naartoe gaat, Heer, hoe zouden we dan de weg daarheen kunnen weten?'

Jezus zei: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven.'

J.S. Bach: Motet "Komm, Jesu, komm" (BWV 229)

Vers 1 **Komm, Jesu, komm, mein Leib ist müde,
die Kraft verschwindt je mehr und mehr.
Ich sehne mich nach deinem Friede;
der saure Weg wird mir zu schwer.
Komm, komm, ich will mich dir ergeben;
du bist der rechte Weg, die Wahrheit und das Leben.**

Kom, Jezus, kom, mijn lichaam is moe,
mijn kracht neemt steeds meer af.
Ik verlang naar uw vrede;
de moeizame weg wordt mij te zwaar.
Kom, kom, ik wil mij aan u overgeven;
u bent de juiste weg, de waarheid en het leven.

Lezing uit het boek Prediker, hoofdstuk 1 en 12

Het leven is lucht, zegt Prediker,
vluchtig als een ademtocht,
alles vervliegt zoals adem verdwijnt, opgaat in de lucht.
De mens beult zich af onder de zon – en waarvoor?
Wat levert het hem op?
Generaties gaan, generaties komen,
alleen de aarde blijft altijd bestaan.
De zon komt op in alle glorie, vervolgt haar baan,
en keert vol verwachting terug naar het punt waar ze weer op zal gaan.
En dan de wind, - hij waait uit het zuiden,
draait naar het noorden, en draait en draait,
tot hij weer uit het zuiden waait.
Al het water stroomt naar zee, toch raakt de zee niet vol.
Het water keert terug op zijn schreden
en stroomt opnieuw terug naar de zee.

Nooit heeft het oog genoeg gezien,
nooit het oor voldoende gehoord;
het is allemaal zo vermoeiend, daar zijn geen woorden voor te vinden.
De toekomst herhaalt het verleden,
de daden der mensen herhalen zichzelf,
en nieuw is er niets onder de zon.

Vergeet niet aan je Schepper te denken in de jaren van je jeugd,
want maar al te gauw komen de kwade dagen
en naderen de jaren waarvan je zegt:
'Ik vind er niets meer aan'.
Maar al te gauw verduistert de zon,
en het licht van maan en sterren,
en komen de regenwolken.
Op die dag gaat er een rilling door hen die het huis bewaken,
sterke mannen krimpen ineen,
de maalsters verdwijnen langzaam,
de vrouwen staren uit het venster en lijken een schaduw.
De deuren naar de straat worden gesloten,
de stem van de molen klinkt gedempt,
het fluiten van de vogels wordt nietig en zwak,
en de zangeresjes duiken schuw ineen.
Men durft niet omhoog te kijken,
en durft niet de straat op,
waar de amandelboom bloeit,
de olijven zwaar aan de takken hangen,
de kapperbes rijp is, tot berstens toe:
want de mens is op weg naar het huis zonder einde,
een klaagzang vult de straat.
Maar al te gauw wordt het zilveren koord losgeknoopt,
de gouden lamp gebroken,
de waterkruik valt bij de bron in stukken,
het scheprad wordt vernield in de put.
En het stof wordt weer wat het in oorsprong geweest is,
en gaat op in de aarde,
en de levensadem keert terug naar God,
die het leven heeft gegeven.

J.S. Bach: Motet "Komm, Jesu, komm" (BWV 229)

Vers 2 **Drum schließ ich mich in deine Hände
und sage, Welt, zu guter Nacht!
Eilt gleich mein Lebenslauf zu Ende,
ist doch der Geist wohl angebracht.
Er soll bei seinem Schöpfer schweben,
weil Jesus ist und bleibt
der wahre Weg zum Leben.**

Daarom berg ik mij in uw handen
en zeg: Wereld, goede nacht!
Ook al loopt mijn leven snel ten einde,
mijn geest is op de goede plaats.
Die zal bij zijn Schepper zweven,
want Jezus is - en blijft - de ware weg ten leven.

Inleiding

Het noemen van de namen van wie ons zijn voorgegaan

**Uitnodiging aan iedereen om een kaars aan te steken
en te gedenken wie je mist.**

Muziek: Metamorphosis II - Philip Glass (b. 1937)

Afsluiting

Gedicht:

*Ik ben niet bang om dood te gaan,
de dood is maar voor even,
het lijkt misschien een eeuwigheid,
maar in het graf bestaat geen tijd.
De tijd hoort bij het leven.*

*Ik ben niet bang om dood te gaan.
Soms zie ik in mijn dromen
de dood die lokt, de dood die lacht,
de dood die ongeduldig wacht,
die weet dat ik zal komen.*

*Ik ben niet bang om dood te gaan.
De dood hoort bij het leven.
Hij grijpt je zomaar bij je kraag.
Ik ben niet bang, al was ik graag
nog eventjes gebleven.*

*Ik ben niet bang om dood te gaan.
Ik kan er zelfs van dromen.
De pijn verdwijnt, ik ben op reis.
Ik wandel door een paradijs
met eeuwenoude bomen.*

*Ik ben niet bang om dood te gaan.
De dood is maar voor even.
Gaan sterven voelt als slapen gaan
om eens weer op te mogen staan.
Ooit, in een ander leven.*

Bette Westera

De lofzang van Simeon – tekst Maarten Luther

Mit Fried und Freud ich fahr dahin
In Gotts Wille;
Getrost ist mir mein Herz und Sinn,
Sanft und stille,
Wie Gott mir verheißen hat:
Der Tod ist mein Schlaf worden.

Das macht Christus, wahr' Gottes Sohn,
Der treu Heiland,
Den du mich, Herr, hast sehen lan
Und g'macht bekannt,
Dass er sei das Leben mein
Und Heil in Not und Sterben.

Zo God wil ga ik vredig heen, vol van vreugde,
omdat Hij zelf mij heeft getroost en verheugde.
Want God heeft mij toegezegd: mijn sterven wordt als slapen.

Dit is wat Christus voor mij doet als mijn Redder,
die Gij mij zelf hebt laten zien als mijn herder,
zodat Hij mij alles is in leven en in sterven. (vertaling Sytze de Vries)

Muziek: Arvo Pärt, Larghetto, uit Partita für Klavier. Op. 2 (1959)

Als je wilt, blijf nog wat. Er is thee en koffie!

Je mag het kaarsje dat je hebt aangestoken ook meenemen
naar huis om het daar verder op te branden.

